q̃ qui p̃mus ꝓnunciat ille ꝯsecrat nec ali/
orum defraudat intẽtio. quia factũ ē qd̃ i
tendẽt. Cõsueuerũt aũt p̃sbyteri cardi/
nales rhomanorũ circũstare pontificem ⁊
cũ eo piter celebrare ⁊ ꝯsummato sacrifi/
cio de manu ei⁹ cõionẽ accipe. signantes
apl̃os. qui cũ dño piter discumbentes sa-
cram de manu ei⁹ eucharistiã acceperunt
Et i eo q̃ ꝯ celebrãt oñdũt apl̃os tũc a do
mino ritum hui⁹ sacrificij didicisse. Sa
ne dictis ꝓbis illis h̃ est corp⁹ meũ sacer/
dos eleuat corpus xp̃i. iuxta illd̃ Leuitl.
xxiij. offeretis panes p̃mitiarũ duos d̃ du
abus decimis siĉ quos eleuabit sacerdos
coꝝ dño: p̃mo vt cuncti astãtes illd̃ vide-
ant ⁊ petãt qd̃ ꝓficiat ad salutẽ. iuxta illd̃
Ego si exaltat⁹ fuero a terra ⁊c̃. Secd̃o ad
notandũ q̃ nõ ē aliud dignuz sacrificium
imo ē sup oñes hostias. Tertio exaltatõ
eucharistie in manu sacerdotis sig̃t xp̃m
verũ panẽ p̃ ꝓphetas in scriptur exalta/
tum: qñ scz ei⁹ incarnationẽ ꝓphetizabãt
Vñ Esa. Ecce ꝓbo ꝯcipiet: ⁊ hũc cibũ fo
re ceteris excellentiorẽ: siĉ̃iter ⁊ de potu.
Quarto sig̃t resurrectionẽ. Quito hostia
eleuat vt ꝓ̃lus nõ p̃ueniẽs cõsecrationẽ:
sed ex h̃ cognoscẽs illam factã eẽ ⁊ christũ
sup altare venisse reuerẽter ad terrã p̃ster
nat. iuxta illud ad ꝓbr̃. In noĩe iesu om
ne genu flectat. ⁊c̃. Et illũ corde ⁊ ore ado-
rent. iuxta illud apl̃i. ad Rhoma. Cord̃
credit ad iusticiã ore aũt ꝓfessio fit ad sa/
lutẽ. Alia ratio ponet ꝓpe finẽ. xj. pticu-
le canonis. Licet igit̃ fides sufficiat ad sa-
lutem. iuxta illud Augusti. crede ⁊ mãdu
casti. nõ tm̃ supflua ē eleuatio. tũ ꝓpt̃ cau-
sas p̃missas: tum qz ibi temp⁹ ⁊ loc⁹ agen
di post se offerũt. fides sine opib⁹ fm iaco
bum mortua ē. Propt̃ easdem quoq̃ cau
sas calicis eleuatio licet sanguis videri ñ
possit supflua nõ ē. Vtrũ aũt calix coop-
tus eleuari debeat. dicet̃ in sequẽti pticu-
la sup ꝓbo: q̃ p̃ vobis. Et tam corpus q̃
calix cũ vtraq̃ manu eleuant̃ ꝓpter maio
rẽ reuerẽtiaz ⁊ securitatẽ. Et exinde strin
git pollices ⁊ indices put dicet̃ sup ꝓbo
Vñ ⁊ memores: In eleuatiõe ãt vtriusq̃
squilla pulsat̃. nam ⁊ in veteri testamento
leuite tempe sacrificij tubas clangebãt ar
genteas: vt earũ sonitu ꝓ̃l̃s p̃monitus fo
ret ad adorandũ dñm p̃parat̃us. Et ꝓpt̃
causam eandẽ squilla pulsat̃. duz corpus
christi ad infirmũ portat̃. Mula etiaz ca-
pellã dñi pape baiulans squillã fert. ob re
uerentiam reliquiarũ quas portat. tũc eti
am cerei accẽdunt̃ ꝓpt̃ cãm in scd̃a pte sb
ti. de acolito scriptam.

Septima ps canonis.

Simili modo
⁊c̃. Septia ps. Licet sb̃ vtra
q̃ specie sumat̃ vtrũq̃. s. cor
pus ⁊ sanguis. vtraq̃ tm̃ species ꝯsecrat̃
⁊ neutra supfluit. vt ostẽdat̃ q̃ xp̃us hu-
manã naturã totã assumpsit scz corpus et
aiam vt totã redimeret. Panis em̃ refert̃
ad carnẽ ⁊ vinũ ad aiam. quia vinum san
guinem opat̃ in quo sedes ē aie. Vñ legi
tur in Leuitico. Alia carnis in sanguine ē
Moyses quoq̃ testat̃ q̃ caro p̃ corpore.
sanguis aũt offert̃ p̃ anima. quo circa pa
nis ⁊ vinũ in sacrificio offerunt̃. quod va
let ad tuitionẽ corpis ⁊ aie. ne si sub specie
panis sanguis sumat̃ cũ corpe. ⁊ sic sb̃ al-
tera tm̃ specie sumat̃ ad alteri⁹ tm̃ putet̃ p
tinere salutẽ. Et q̃uis sb̃ specie panis san-
guis sumat̃ cũ corpe. ⁊ sub specie vini su-
mat̃ corp⁹ cum sanguiue: tm̃ fm Innocẽ.
tertiũ. nec sanguis sub spẽ panis. nec cor-
pus sub specie vini bibit̃ aut comedit̃: q̃
sicut nec sanguis comedit̃ nec corp⁹ bibit̃
ita neutrũ sub specie panis bibit̃ aut sub
specie vini comedit̃. ⁊ si ꝯcessibile videat̃
q̃ corp⁹ bibẽdo ⁊ sanguis comedendo su
mat̃. Est ergo fm eũ modus sumẽdi car-
nem ⁊ sanguinẽ quo neutrũ manducatur
aut bibit̃. ⁊ ideo recte statuit̃ in canone q̃
corpus xp̃i sacerdos sine ei⁹ sanguine nõ
sumat. Vnde in quibusdã locis post sum-
ptionẽ corpis ⁊ sanguinis xp̃i. aliq̃d d̃ ip
so sanguie reꝑuat̃ in calice. ⁊ supinfundi-
tur vinũ purum. vt alij cõicantes inde su
mant. nõ em̃ esset decẽs tm̃ sanguinẽ con-
ficere. nec calix capax inueniret̃. Vtrũ au
tem p̃ cõtactũ sanguinis vinũ apositũ ef-
ficiat̃ sacr̃m. dicet̃ sup ꝓbo. h̃ est calix Se
quit̃. postq̃ cenatũ est ⁊c̃. Decimaquar-
ta luna p̃mi mẽsis ad vespam xp̃us fm le
gem tipicum pasca cum apl̃is celebrauit.
de q̃ cũ dixisset Desiderio desideraui hoc
pasca mãducare vobiscuz anteq̃ patiar.
cur h̃ diceret: statim oñdit. vt. s. veteri pa-

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

sce finē imponens noui pasce substitueret sacramētū. Accipiēs eū panē bñdixit ac fregit: deditq; discipulis suis dicēs. Accipite ⁊ comedite hoc ē corp⁹ meū qd̄ p vobis tradet. Similiter ⁊ calicē postq̄ cenauit dicēs. Bibite ex hoc oēs: hē ē sanguis noui testamenti q̄ p vobis ⁊ p multis effundet in remissionē peccatorū. hoc facite in meā cōmemorationē. hac igit institutione iformati celebram⁹ iugiter p mysterium quod semel offerebat in p̄ciū. Nam vbi vltas venit figura cessauit. Christ⁹ eū post cenā corp⁹ ⁊ sanguinē suū dedit apostolis: vt hoc sacramētū velut vltimū testatoris mādatū artius memorie cōmēdaret. Vñ nouissimū condēs heredib⁹ testamentum dixit. Vos estis qui pmāsistis mecum in temptatiōibus meis. ⁊ ego dispono vobis regnum sicut pater meus mihi disposuit. vt edatis ⁊ bibatis sup mēsam meam in regno meo. Et licet apl'i eucharistiā nō ieiuni accepint nō ideo calūniandū est q̄ p̄ransi debeant hoc sacramentū recipe. sic faciebant illi quos apl's arguit dicēs. Cōuenientib⁹ vobis in vnū iam nō est dñicā cenam māducare. vnusquisq; eū p̄sumit cenam suā ad māducandum. ⁊ ali⁹ quidē esurit. ali⁹ ebrius est. Itē ex hoc ⁊bo postq̄ cenatū est. videt q̄ sacerdos cōicare debeat p̄iusq̄ trāseat ad calicis cōsecrationem. Sed de hoc dicet sub ti. de cōicatione sacerdotis. Sequit. Accipiēs ⁊ hūc p̄clarū calicē ⁊c. ponit cōtinēs p ⁊tēto Nā ⁊ vnus ⁊ idem. ⁊ tunc ⁊ nūc. ⁊ hic ⁊ ibi sacrificat ab omnib⁹ totus est in celo tot⁹ est in altari simul. ⁊ sedet ad dextrā patris: ⁊ manet sub specie sacramēti. sicut tactū est in. vj. pticula sup ⁊bo eleuatis oculis. q̄ aūt vinū in calice ⁊secrauit. patet q̄ ex eo q̄ ipe subiunxit. Nō bibā āmodo ex hc genimine vitis ⁊c. Et fiunt iste cōsecratiōes cū signo crucis vt dictū ē in. vj. pticula super ⁊bo Bñdixit. quia ⁊tute crucis ⁊ verborū fit transsubstantiatio naturarū. Hec aūt sunt ⁊ba. Hic est calix sanguinis mei id ē. cōtinēs sanguinē meū vel sanguinis significās passionē. ⁊ nota q̄ passio dicit calix vel a calida potiōe. vel quia mēsura te sumit. Fidelis eū de⁹ qui nō sinit nos affligi: plusq̄ portarē possumus. De calice dictum est in pte p̄ma sub titulo de pi/cturis. Hic aūt parum eleuato calice sacerdos illum deponēs nō deserit eū ad nōn/dum q̄ quilibet apostolorū sic calicē accepit. q̄ vnicuiq; dñs ministrauit. Sequit. Noui ⁊ eterni testamēti. subaudi cōfirmatio. noui dicit. quia nos innouat p fidem christi. eterni dicit. quia lex noua nō ē trāsitoria sicut antiqua. Vetus eū testamentum qd̄ hircorū ⁊ vitulorum fuit sanguine dedicatū pmittebat homini t̄ palia ⁊ trāsitoria. Nouū ⁊ro qd̄ xpi sanguine fuit consecratū pmittit eterna. Et ideo testamentum illud fuit vetus ⁊ transitoriū. hoc autem nouū est ⁊ eternū. De nouo habetur Luc. xxij. Dispono vobis regnū ⁊c. vt s̄ Vel inde pbat eternum. id ē. ppetuum. vnde asserit nouum. i. vltimum. Nouissimum eū hominis testamentū imobile p/seuerat. quia testatoris morte firmat: iuxt illud apl'i. Testamentum in mortuis confirmatum est. Alioquin nō valet dū viuit qui testat⁹ est. Porro testamentū nō solū dicit scriptura sed ⁊ pmissio. vt dicet in phemio. vij. ptis. Et ꝓm hunc modū dicit. Hic est sanguis noui ⁊ eterni testamēti. id ē. cōfirmatio noue ⁊ eterne pmissiōis sicut dñs ipse pmittit. Qui māducat carnem meā. ⁊ bibit meum sanguinē habz vitam eternā. Unde nec primū testamentū vt iquit apostol⁹ sine sanguine dedicatuz est. Lecto eū vniuerso legis mādato. moyses accipiens sanguinē hircorū aut vitulorum. ipm libruz ⁊ oēm populū aspersit dicens. Hic est sanguis testamēti qd̄ mādauit ad vos deus. Ecce q̄ ppie moyses ⁊ba p̄dicit quibus christ⁹ vsus est in cena. Querit vtrū aqua cū vino cōuertatur in sanguinem. De quo etiā iam infra dicet. Si eū cōuertit: ergo aqua ē sacramentū sanguinis. imo videt q̄ pl'i. Nam aque multe populi multi. ⁊ ob hoc aqua vino miscet vt xp̄o popul⁹ adunet. Nam ⁊ de latere christi sanguis exiuit ⁊ aqua. pro/ut tactum est sub ti. de oblatione. Si vero nō cōuertit. querit vbi post cōsecrationē existit ⁊ qūo separat a vino cui fuerat i vnū cōmixta. Si aūt post cōsecrationē aq̄ pura pmanserit. ꝓm hoc nō bibit solum sanguinē sacerdos in hc sacram ēto. ⁊ sic post p̄mā sūptionē iterū eodē die cōicare ñ debet. ac si p̄ius aquā bibisset. Nā idcirco sa-

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

cerdos postq̃ pfudit eodẽ die iterum nõ sacrificat. quia vinũ purificatõis sumpsit An forte diceť q̃ sicut vinuz mutať in sacramentũ redẽptionis. sic ⁊ aqua trãsit in sacr̃m absolutionis. que de latere xp̃i pariter effluxerũt. Quis ꝫ audeat diffinire. Nam ⁊ illud inquirit. Utrũ xp̃us resurgens ex mortuis sanguinẽ illũ resumpsit quẽ in cruce effudit. Si em̃ capillus de capite nr̃o nõ pibit. quãto magis sanguis ille nõ perijt qui fuit de vitate nature. ⁊ tm̃ ille i plerisq̃ ecclesijs dicit ꝓfuari. Quid etiã de circũcisione p̃puciij vel de p̃cisione vmbilici diceť. an in xp̃i resurrectione redijt ad vitatẽ humane nature ⁊ ad locum glorificatũ. Sed melio⁹ est totũ deo cõmittere q̃ aliquid temere diffinire. Credit tm̃ p̃puciũ in lateran̄. basilica cõfuari. licet a quibusdã dicať q̃ illud fuit in hierl'm delatum ab angelo karolo magno qui transtulit illud ⁊ posuit aquisgrani honorifice in ecclesia btẽ Marie. Sed post ⁊ karolo caluo positũ est in eccl'ia scz saluatoris apud carosium. Sedsi hoc verũ est mirãdum est. Cum em̃ caro illa de vitate hũane nature fuerit. credit q̃ xp̃o resurgente ad locũ suũ glorificatũ redijt. Aliq̃ tamen dixerunt q̃ ꝫ verũ esse posset iux̃ opinionem eorũ qui dicũt id solũ eẽ de vitate nature humane ⁊ resurgere. qd̃ ab adam traductum est. Illud aũt omino nephas est opinari quod quidã dicere p̃sumpserunt vicz aquã in flegma cõuerti. Nam ⁊ de latere xp̃i nõ aquam ꝫ aquaticũ humorem. id ẽ. flegma mentiunť exisse. Duo nãq̃ p̃cipua eccl'ie sacramẽta de xp̃i latere fluxerunt. vicz sacr̃m redemptiõis in sanguine ⁊ sacr̃m regeneratõis in aqua. Nõ em̃ baptisamur in flegmate sed in aqua. iux̃ illd̃ euãgelij. nisi quis renatus fuerit ex aqua ⁊ spũsco nõ intrabit in regnũ celorũ. Quibusdã tm̃ nõ videť absurdũ q̃ aqua cũ vino transeat in sanguinẽ. ea vicz rõne q̃ aq̃ p admixtionẽ transit in vinũ. ⁊ vinũ p cõsecrationẽ transit in sanguinẽ. aqua nãq̃ transit in vinũ. cũ multo vino modicũ infundit aque. Alioq̃n tota vini substantia ꝓpter guttã aque mutareť. vt quoddam fiat ex illis cõfusum. qd̃ nec sit aqua nec vinum. ⁊ tota fonti vel fluminis aq̃ ꝓpť modicã vim stillã in ꝓfusiõis spẽm mutareť. nec panis ille posset in eucharistiã ꝓsecrari qui factus est de frumẽto cui forte commixtũ fuit vnũ granũ ordei vel auene. Si ergo plus aponať aque q̃ vini erit irritum sacr̃m. Oportet quidẽ vt tm̃ ibi vini aponať q̃ aque cõmixtũ sapore vini retineat. Be ꝫ diceť in sexta pte sub q̃nta feria cene dñi ad finẽ. Sz etiã si post calicis cõsecrationẽ aliud vinũ mittať in calicez. illud qd̃ nõ transit in sanguinẽ nõ sanguini cõmisceť. sed accidentib⁹ ꝓpris vini cõmixtum. corpi quod sub eis latet vndiq̃ circũfundit. nõ madidans circũfusum. ipsa tm̃ accidẽtia vinũ apositũ videnť affere. qd̃ inde conijcit. quia si aqua pura fuerit aposita vini sapore assumit. Quidam aũt voluerunt astruere q̃ sicut aqua pura p aque bn̄dicte cõtactũ efficit bn̄dicta. sic ⁊ vinũ p sacramẽti ꝓtactũ efficit consecratum ⁊ transit in sanguinẽ quorũ assertionẽ minime ratio suffragať. Be q̃ etiam diceť sub q̃nta feria cene dñi. Sz nunq̃d irritũ est qd̃ geritť. si forte aqua ꝓtermittatur. ⁊ videť q̃ sic ex his que sub ti. de oblatione tacta sunt. Cautũ quoq̃ est in canone cypriani. q̃ nõ põt calix dñi esse aq̃ sola. nec vinum solũ nisi vtrũq̃ misceať. Sicut nec corp⁹ dñi põt esse farina sola. nisi vtrũq̃ fuerit adunatũ. ⁊ panis vni⁹ compage solidatũ. Et hoc quidã cõstanť affirmant asserẽtes q̃ sic aq̃ sine vino cõsecrari nõ põt. sic nec vinũ sine aqua transsubstantiari valet. quia de latere xp̃i sil' vtrũq̃ manauit. Alij vero cõcedunt q̃ si quisq̃ nõ intendẽs heresim introducere obliuione vel ignorantia ꝓtermiserit aquã. nõ sit irritum sacr̃m. Illã tm̃ p obliuionẽ preter mittens venialiter peccat. p negligentiaz mortaliter. ⁊ grauiter ẽ puniend⁹. ⁊ semp põt aponi ante transsubstantiationem. ⁊ quod p̃dicit vinũ solũ nõ posse offerri. intelligunt. nisi fiat simpliciter vel ignoranť vel nõ potest. i. nõ debet. Nam ⁊ ecclesia grecorũ dr̃ nõ aponere aquã in sacro Ait em̃ cyprianus. Si quis de antecessoribus vel ignoranť vel simpliciter non obseruauerit quod nos dñs facere exemplo ⁊ magisterio docuit. põt simplicitati eius de indulgentia dñi venia cõcedi. nob vero nõ potest ignosci qui nunc a dño instructi sumus. vt calicẽ dñi cũ vino mixto. i. vinuz

cũ aqua in calice mixtum. Fm qd dñs obtulit offeram?. Ex ḋbus ꝓbis apte colligit q vinũ aque mixtũ xp̃s in cena discipulis tradidit. Si ꝓ vinũ p̃termittitur. de hoc dictum est in. vj. pticula sup ꝓbo hoc est corp?. Porro licet diligenti studio vinũ optimũ p sacrificio sit querendum. vitiũ tñ vini nõ maculat mũdiciam sacramenti. quo circa. siue nouũ vinũ qd dicit mustũ siue vinũ acidũ quod appellat acetum siue etiã muscidũ. in sacrificiũ offeratur. sacrm ꝛficit ⁊ diuinit? ꝛsecrat. Vitãdum ẽ tñ ne tale vinum vel mixtũ vel coctum vel rosatũ vel speciatũ in calice ponat. Sunt tñ qui dicũt acetũ nõ esse vinũ cũ ppriã mutauerit naturã. Nã vinũ ẽ calidum. illud frigidũ. ⁊ ideo ex eo cõfici nõ posse sicut nec ex agresta. Quod ꝛcedi potest in aceto ex alio q̃ ex vino facto. Nam si ex vino factũ fuerit secus ẽ. cũ eadem p pe sit vsia. i. substãtia. Juli? quoq papa dixit q cũ lacte cõfici nõ põt. Potrus aũt vue in necessitate cõprimi ⁊ inde cõfici potest. sed de ipo botro nõ cõpresso non põt cõficari. Nõ põt etiã cõfici cũ aqua: cum q̃ pannus in musto intinct? lauat. Illd aũt notandũ ẽ q si vinũ in calice cõgelatũ fuerit debet tam diu ibi exalare sacerdos. donec glacies soluat. q si sic solui nequiuerit adhibeat ignẽ. Si aũt musca vel aranea vel aliquid tale ceciderit in calice: aũ trãssubstantiationẽ vini in sanguinẽ pijci debet vinũ illud in piscinã. ⁊ aliud vinu ⁊ aqua apponi. Si ꝓ post trãssubstantiationẽ ibi ceciderit. vel sanguinẽ tetigerit. sanguis sumat ⁊ illud pri? in aliq̃ calice sepe vino pfundat. ⁊ quãto cauti? ⁊ diligẽtius fieri põt abluat ⁊ demũ sup piscinaz cremet. qz vix posset absq hozroze ⁊ vomitu sumi. Ablutionẽ ꝓ ipam sacerdos post ꝛfectionẽ vel minister sumat. Sz ⁊ si quis statim xp̃i corpe sumpto nauseã patit. vomitus siliter sup piscinã cõburat ⁊ puluis in piscinã mittat. Si tñ aliqua hostie pticula videat ibi. vel si corp? xp̃i infirmo datũ reijcit illud reuerent suscipiatur. ⁊ cõtritũ cũ vino in calice sumat. si integrum nequeat recipi. ⁊ si horror sit illd sumere. p reliquijs custodiat. Nõ ẽ igit danda eucharistia egroto vomẽti. sed credat ⁊ mãducauit. Sz ⁊ si q̃s adeo egrot? ẽ vt masticare nõ possit. tũc tantam sumat aquã a xp̃i corpe tactã. minimã tñ pticulam sumẽs totũ sumit vt p̃missum ẽ. Non ẽ etiã danda ebrio. insano. heretico. epilẽtico ⁊ sil̃ib? nisi ifirmitate cessante. Leproso tñ dari põt ⁊ muto. ⁊ egroto cõpoti sue mẽtis p? ꝛfessionẽ ⁊ ei? absolutionẽ a peccatis. Qual aũt pnia ponẽda sit ei q̃ ppt ebrietatẽ ⁊ voracitatẽ eucharistiã euomit in canone bede habet. Et nota q is q̃ cõicauit si cõmode ⁊ absq violentia nature põt. dz abstinere a sputo alioq̃n p? horaz ꝛueniẽtẽ spuere põt. saltẽ in loco vbi sputum nequeat pedib? ꝛculcari. Siq̃dẽ spiritualis oia iudicat ⁊ ipe a nemine iudicatur. ⁊ oia mũda sunt mundis. Q si sup lignũ vel lapidẽ vel terraz. eucharistia vel aliquid de sanguine ceciderit sanguis lingua lambend? ẽ. ⁊ deinde radend? ⁊ extergend? ẽ ipe loc?. ⁊ puluis in sacrario siue cũ reliquijs reponend?. Si ꝓ sup corporale ceciderit. sugat sicut diligẽti? fieri poterit. ⁊ lauet ter in calice ⁊ aqua lotionis sumat post missam. Deinde corpale recõdendũ ẽ. ⁊ loco reliquiarũ fuãdum ẽ. Si ꝓ palla altar intincta fuerit. eodẽ modo ipa pticula intincta incisa est p reliquijs fuanda. Si aũt sup casulã vel albã degutet. sil̃r fiat. Si sup qdcũq̃ pphanum vestimentũ cõburẽda est ps illa. ⁊ cinis i loco sacro reponẽd? ẽ vt dicũt. Pius tñ papa statuit. vt si aliq̃d de sanguine stillauerit in terrã lingua lambat. Si ꝓ fuit tabula loc? corrodat ne conculcet. ⁊ rasura igne cõsumat. ⁊ cinis intra altare condat. Et si super altare stillauerit sorbeat minister stillam q̃ztũ poterit. Si sup lintheum altaris. minister lauet lintheamina q̃ stillam tetigerũt trib? vicib? calice sb̃terposito ⁊ aqua oblutiõis sumat in calice: ⁊ iux altare condat. Ibidẽ etiã sequit qual penitentia sacerdoti cui h̃ cõtigerũt sit priusq̃ celebret iponẽda. Et nõ q si aũ trãssubstantiationẽ effusa fuit ps. mutent palle sb̃ silentio. ⁊ celebrãs suũ officiũ exequat. Si totũ effusum sit tũc p̃missa ꝛfessiõe ministret denuo. ⁊ reicipiat officiũ. Hãc igit oblationẽ ⁊c. Si ꝓ p? trãssubstãtionem ps effusa ẽ tũc sil̃r officiũ exeq̃t. Si totum ita q nihil hauseirt. qd vade enorme est: tũc ponat hostiã sup ppitiatoriũ ⁊ mini-

stret denuo panē vinū ⁊ aquā ⁊ reincipiat. Hanc igit obla. ⁊c. ꝓfessione tñ p̄mis/sa. Hostia ꝯo ꝓuata sumat postmodu a ministro in fine misse vel ꝓuect p infirmis. Rursus cōciliū aurelian. statuit q̄ q̄ non bñ custodierit sacrificiū. ⁊ mus vel aliud aial illd comederit. xl. dies peniteat. Qui aūt pdiderit illud in eccl'ia vel ꝑs eiꝰ ceci/derit. ⁊ inuēta nō fuit. xxx. dies peniteat. In eodē etiaz capitulo ita sequit. in bur/cardo li. v. Ubi scriptū ē. pfundens aliq̄d sup altare de calice qñ offert sex dies pe/niteat. aut si abundantiꝰ: vij. dies penite-at. Qui aūt pfundit calicē dū misse solēni tas celebrat. xl. dies peniteat. Si ꝯo mis-sa celebrata p̄sbyter neglexerit accipe sa-crificiū sil'r. xl. dies peniteat. Et q̄ pollutꝰ nocturno tpe accepit sacrificiuz. vij. dies peniteat. Qui negligētiā erga sacrificium fecerit vt a ꝯmibꝰ ꝓsumptū ad nihilū de/uenerit. tres quadragesimas cum pane ⁊ aq ia peniteat. Si integrū inuentū fuerit ⁊ i eo ꝯmis cōburat. ⁊ cinis sup altare re condat. Et q̄ neglexerit ēternis diebꝰ suā negligentiā soluat. Si cū amissione sapo/ris sacrificiū dcolorat. xx. dies ieiunio ex pleant. Qui ꝯo cōglutinatū miserit. vij. dies peniteat Si sacrificiū fuit sordida ve nustate pditū igne cōburēdū ē. ⁊ cinis iu-xta altare sepeliēdꝰ ē. Sic legit in burcar-do li. v. c. omē. Istud etiā notandū ē. q̄ si a naso sacerdotis celebrātis sanguis exie-rit vel nausea supuenerit. recipiat in aliq̄ vasculo ne scā contaminent. ⁊ terso naso vel ore abluto reicipiat sub silentio vbi di misit. Si ꝯo infirmitas supuenerit mitta tur sup crepidinē siue arā altar' vel sedat donec cōualescat. ⁊ sic incipiat vbi dimi/sit. Qz si nullo modo pōt ꝓsūmare myste/riū. ali' sacerdos pat' incipiat vbi ille di/misit. put dictū ē in. vj. pticl'a sup ꝯbo. H ē corꝰ meū. Sed si incertū ē vbi ille dimi sit. tūc qz piculosuz eēt ꝯba sacramēti ite-rare vel p̄termittere posita oblata illa su/per ꝓpitiatoriū ministret denuo vt p̄mis-sum est. Secit. Mysteriū fidei. Iō dr mysteriū fidei: qz alid videt ⁊ alid intelligit. Hoc credere iubemur. discutere ñ au demꝰ. fides em nō ē nisi de occult'. iux illd fides ñ hz meritū ⁊c. vt s. Greg'. dicit q̄ iō dr mysteriū fidei. qz credē debemus q̄ ibi salꝰ nr̄a ꝓsistit. vt qz sine fide ñ fit h̄ sa-cramētū. i. sine ea illd itelligi plene nō pōt Dr aūt mysteriū illd qd secretā ⁊ ꝓditam hz dispēsatiōez Mysteriū em grece dr se cretū latine. Et ꝑm Innoc. iij. nullꝰ euan gelistarū dixit h̄ ꝯba. Ex his autē ⁊ alijs scriptur ꝯbis q̄dā dixert in sacro altaris ꝯitatē corpis ⁊ sanguis xp̄i nō eē. s̄ ima-ginē tm ⁊ speciē ⁊ figuraz p eo q̄ scp̄tura memorat aliquotiēs id qd i altari suscipi/tur eē sacrm ⁊ mysteriū ⁊ exēplū. Sed hi ꝓfecto laqueū errori incurrūt. de q̄ etiā di-ctū ē in. vj. pticl'a sup ꝯbo fregit. Nunq̄d em iō sacrm altar' ꝯitas nō ē. qz figura est absit oino. si em h̄ eēt q̄ nec mors xp̄i veri tas ē. qz figura ē ⁊ resurrectio xp̄i ꝯitat' ñ ē. qz figura ē. Nā mortē ⁊ resurrectionem xp̄i figurā ⁊ imaginē ⁊ silitudinē eē: mani feste declarat apl's dicēs. Christꝰ mortuꝰ ē p delict' nr̄is. ⁊ resurrexit ꝓpt iustifica-tionē nr̄am. Et petrꝰ apl's. Christꝰ passus ē p nobis. nob relinquēs exēplū vt sequa mur vestigia eiꝰ. Ergo mors xp̄i exēplus fuit vt pctō moriamur. ⁊ resurrectio eius exēplū fuit vt iusticie viuamꝰ. Si em ꝯi-tas nō fuit. q̄ xp̄s ꝯe mortuꝰ nō fuit. ⁊ ꝯe ñ resurrexit. s̄ ⁊ mors eiꝰ ⁊ resurrectio eiꝰ ꝯa ñ fuit s̄ absit h̄. Nā ꝓpha de eo p̄dixit Vere lāguores nr̄os ipse tulit. ⁊ dolores nr̄os ip̄e portauit. Altar' q̄ sacrm ē ꝯitas ⁊ figura. Tria q̄pe sūt in h̄ facro. discreta vicz forma visibil'. ꝯitas corpis. ⁊ ꝯtꝰ spi-ritual'. Forma panis ⁊ vini ꝯitas carnis ⁊ sanguinis. ꝯtꝰ charitat' ⁊ vnitat'. Primū oculo cernit. scdm aio credit. tertiū corde pcipit. Primū ē sacrm ⁊ nō res. scdm est sacrm ⁊ res. tertiū ꝯo ē res ⁊ nō sacrm Qz pmū ē sacrm gemine rei. tertiū ē res gemi ni sacramēti. scdm aūt ē sacrm vniꝰ ⁊ res alteriꝰ. Nā forma panis vtrāq̄z xp̄i carnē significat. i. verā ⁊ mysticā. s̄ verā carnē ⁊ ꝓtinet ⁊ significat. mysticā ꝯo significat s̄ nō ꝓtinet. Sic em vnꝰ panis ex multi gra nis ꝓficit. ⁊ vnū vinuz ex diūsis racemis ꝓfluit. sic ⁊ corꝰ xp̄i ex multi mēbr' ꝓpo nit. ⁊ vnitas eccl'astica ex diūs psonis cō sistit. s. in p̄destinat'. vocat'. iustificatis. et glorificat'. nā q̄s deꝰ p̄destinauit hos ⁊ vo cauit. ⁊ q̄s vocauit hos ⁊ iustificauit ⁊c. Ubi apl's. Unꝰ panis ⁊ vnū corꝰ multi su-mus. In cuiꝰ rei typū ē facta arca dñi de

lignis sethim. q̃ sunt icõputribilia. ⁊ albe spine sil'ia ꝓbatz ḡ ꝙ suba corpis ⁊ sanguinis xpi ẽ sacr̃m ⁊ res. ꝑ alteri⁹ sacramenti ẽ res. ⁊ alteri⁹ rei ẽ sacr̃m. Est em̃ res p̃mi qz signat ⁊ cõtinet a p̃mo vicz a forma visibili. ⁊ ẽ sacr̃m tertij. quia significat ⁊ efficit tertiũ. i. vnitatẽ eccl'iasticã. Dr̃ ḡ h̃ mysteriũ fidei. qm̃ aliud ibi cernit. ⁊ aliõ ibi credit. Cernit em̃ spẽs panis ⁊ vini. ⁊ credit xitas carnis ⁊ sanguinis. Nõ aũt hic dicit mysteriũ fidei alibi dicit spũs ⁊ vita Spũs em̃ est mysteriũ. Fm illud. Lr̃a occidit spũs aũt viuificat. Et fides est vita. Fm illud. Just⁹ m e⁹ ex fide viuit. Hinc ḡ dñs ait. Verba que locut⁹ sum vob spũs ⁊ vita sunt. Verũ cũ cõsecratio pficiat sacramentũ ⁊ post ꝓsecrationẽ nõ sit in altari panis aut vinũ. quer̃it q̃s panis est corporis aut quod vinũ est sanguinis sacr̃m. Nã si dicat ꝙ panis qui fuit. vel vinũ qõ extitit pfecto nec ille corpis. nec illud est sanguinis sacr̃m. quia panis trãsiuit i corpus ⁊ vinũ in sanguinẽ. Si xo dicatur ꝙ species illa que remãsit. illa q̃dẽ nec exti/tit ex granis nec ꝓfluxit ex racemi acinis. qm̃ ex his nõ puenit accidẽs sed substantia. Quã ḡ sil'itudinẽ assignabim⁹ inter sacramentũ rei. ⁊ rem sacramẽti. Nam si sacramẽta nõ haberẽt sil'itudinẽ rerũ quaꝝ sunt sacramẽta. ppꝛie sacr̃a nõ dicerent. sicut sacr̃m baptismi quod ẽ ablutio carnis exterior sil'itudinẽ hz significati. qõ est ablutio mẽtis interior. Sane sacr̃m istud in eo gerit sil'itudinẽ corpis. in quo panis sil'itudinẽ rep̃sentat. Spẽs ḡ panis sacr̃m ẽ corpis nõ solũ rõne rei signate. verũ etiam rõne cõtente. Quer̃it aũt vtꝝ species panis ⁊ xitas corpis vnũ sint sacr̃m an diuersa. Et videt ꝙ diũsa. cũ em̃ diũsa sint signa videt ꝙ diuersa sũt sacr̃a. Preterea scriptũ ẽ. Perficiãt in nob q̃s dñe tua sacramẽta qõ ꝓtinẽt. Que xba sb ti. de oratione nouissima exponent. Hz videt ꝗ ꝙ sint solũ vnũ: cũ em̃ eandẽ rem sacrã significẽt videt ꝙ idẽ sint sacr̃m. Preterea alibi legit: p̃sta vt h̃ tui corpis ⁊ sanguis sacramẽtũ nõ sit nob reat⁹ ad penã. Sup h̃ dicũt q̃dã q̃ forma panis ⁊ vini sunt vnũ sacr̃m. nõ ppt vnũ signatũ. ꝑ ppt vnũ cõtentũ. Spẽs aũt panis ⁊ xitas corpis sũt vnũ scr̃m. nõ ppt vnũ ꝓtentũ. ꝑ ppt vnũ signatũ. Hi debẽt cõcedere ꝙ sicut diuerse res ppter vnum ⁊ idem signatũ idẽ sũt sacramentum. sic eadem res ppter diũsa significata diuersa sunt sacramenta. Quibus obijcit ꝙ si species panis ⁊ xitas corpori ⁊ idem sunt sacr̃m. cum species panis sacr̃m sit corpis. ergo xitas corpis idẽ est sacr̃m. ⁊ ita idem est sacr̃m sui. Sed h̃ nõ pcedit. quia species panis ⁊ est quoddaz sacr̃m. quod est xitas corpis. ⁊ est quoddam quod non est illa qm̃ sunt duo sacramẽta diuersa. Alij xo dicũt ꝙ siue diuerse sint significata siue diuersa significãtia. semp diuersa sunt sacramẽta. quos oportet cõcedere ꝙ in altari sunt ad minus q̃tuor sacramenta vicz spẽs panis. spẽs vini. xitas carnis. ⁊ xitas sanguinis. Preterea cum panis ⁊ vini diuersa sint accidẽtia. vt sapor ⁊ odor. pondus ⁊ color. quãtitas ⁊ figura. videt ꝙ singula p se sint varia sacramẽta. qua em̃ rõne poti⁹ vnũ q̃z aliud dicendũ ẽ sacr̃m. Sed cui⁹ rei sacr̃m ẽ odor aut sapor. Ad hoc põt nõ incõgrue responderi ꝙ omnia simt'accepta sunt vnũ eucharistie sacr̃m. eo ꝙ nullum p se soluz significet. ꝑ omnia sil' panis spẽm repñtant que corpus xpi cõtinet ⁊ signat. Signoꝝ aũt alia sunt naturalia alia positiua. Naturalia sunt que Fm naturam signant. q̃rũ q̃dã sunt q̃ p antecedẽs signant ꝓñs vt rubore vesptino signat serenitas matutina. Alia sunt q̃ p ꝓñs signãt añcedens vt fumo vel cinere. signat ignis fuisse. Positiua sunt illa q̃ Fm ipositionẽ signãt. q̃ruz alia sunt signa rei sacre. vt serpẽs ene⁹ erectus in heremo. alia sunt signa rei non sacre. vt arc⁹ triũphal'erect⁹ i biuio. Porro signorũ rei sacre. alia sunt sacra vt baptismus. alia nõ sacra vt agn⁹ pascal'. Sacra sunt signa noui testamenti. Nõ sacra veteri. Quis em̃ vtraq̃z sint signa rei sacre id ẽ. rem sacrã signãtia. nõ tñ vtraq̃z sunt sacra. i. iustificantia. Licet nonnulli dixerint sacramẽta legalia iustificasse. Hec em̃ est differẽtia int' legalia ⁊ euãgelica sacra quia illa significabãt tm̃. h̃ aũt significant ⁊ iustificãt. Verum qñq̃z large qñq̃z stricte sacr̃m accipit. Large Fm qõ oẽ signuz rei sacre siue sit sacrũ siue nõ sacrũ dicit sacramentũ. Unde signa legalia sacramẽta dicunt. Stricte Fm qõ sacrum solũmõ si=

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

gnum dicit sacramētū. Sacrm aūt dr acti
ue ⁊ passiue. q̄si sacrū signans vel sacrum
signatū. Nam noie sacramēti qñq signū
rei. qñq res signi varie nuncupat. Secōm
qd sacrm accipit p signo rei sacrm dicit a
sacro ⁊ signo q̄si sacrū signū. Sed fm qd
sacrm accipit p re signi sacrm dicit a sa/
cro ⁊ secreto. q̄si sacrū secretum. Species
ergo panis dicit sacrm actiue. i. sacruz si=
gnans: vnitas aūt ecclie dicit sacrm passi
ue. i. sacrū signatum. Corpus vo dñicum
vtroq modo dicit sacrm. i. ⁊ sacrū signās
⁊ sacrū signatum. Sacrm vo cōsistit i tri
bus. s. in reb⁹. in factis. ⁊ in vbis. Fm pro
prietatem silitudinē ⁊ interptationē. Leo
nāq fm ppprietatē sigt diabolū. Ūñ Ad
uersarius vester diabol⁹ tanq leo rugiēs
circūit querēs quē deuoret. Semiare fm
silitudinē significat pdicare. Unde. Exijt
qui seminat seminare semē suū. ⁊ aliud ce=
cidit in terrā bonā ⁊ aliud sup petram. et
aliud inter spinas. Emanuel fm interpre
tationē significat xpm. Unde. Et vocabi
tur nomē eius emanuel. qd interptat no=
biscū de⁹. Res vt aqua baptismi. factū vt
signaculū crucis. verbū vt inuocatō trini
tatis. Singula repiunt in b excellentissi/
mo sacrameto. res. i. corpus ⁊ sanguis. fa
ctum. i. esus ⁊ potus. vbū hoc est corpus
meū. hic est sanguis meus. Sequit. Qui
p vobis ⁊ p multis effundet in remissio/
nem pctōrū. Pro solis pdestinati effusus
est qtū ad efficatiam. sed p cūctis hoib⁹
qtū ad sufficiētiā. Effusio quipe sangui=
nis iusti p iniustis tam fuit diues ad pciū
vt si vniuersitas crederet in redemptorez
nullū omino vincula diaboli retinerent.
vbum em effusionis abundantiam notat
Pctm aūt duob⁹ modis remittit. videlz
quo ad meritū culpe. ⁊ b p sanguinis fidē
q̄ iustificamur a culpa. ⁊ q ad debitū pene
⁊ b p sanguis pciū. q redēpti sum⁹ a pena
Dēs em q̄si oues errauim⁹. vnusquisq i
viā suā declinauit. Et dñs posuit in eo ini
qtates oim nrm. Vulnerat⁹ ē ppt iniqta
tes nras. attrit⁹ ē ppt scelera nra. discipli
na pac nre sup eū. ⁊ liuore ei⁹ sanati sum⁹
Vere lāguores nros ipse tulit. ⁊ dolores
nros ipe portauit. Quia g iust⁹ iuste pu=
nit⁹ ē. iiusti iuste sūt liberati. Assūpsit eniz
in se penā p oib⁹. vt daret se p grām vniū
sis. Hic aūt sacerdos eleuat calicē vt illuz
ppo ostēdat. nec est supflua h eleuatio p=
ut dictū ē in fine pticule pcedētis. Est aūt
notandū q̄ quedaz ecclesie duas habent
pallas corpales. ⁊ ibi eleuat calix cooper
tus cū alterā earū. In quo ostēdit hoc sa=
cramentū occultissimū fore ⁊ difficilimuz
ad intelligendū qq tpe institutiōis hui⁹
sacramēti sanguis xpi inuisibilis erat. qz
intra venas ei⁹ existebat. Alie vo ecclesie
vnā tm hnt pallam ⁊ ibi eleuat discoopt⁹
absq velamine. Primo ad designanduz
q post istitutionē hui⁹ sacramēti sanguis
xpi factus fuit visibilis p ipsi⁹ effusionem
in cruce. Ūñ hic dicit. Hic est sanguis me
us ⁊c. In eo em q calix nō est coopt⁹ cuz
palla supra quam ē hostia cōsecrata. desi=
gnat q sanguis xpi a corpe effusus ⁊ sepa
tus ē. Secdo quia hostia est sup pallaz cor
poralē nec bono modo posset alibi poni.
Tertio qz ppt venti flatū piculosuz esset
cooptū cū palla leuare. Et nō q sacerdos
actus xpi repntans cū dicit. Accipiēs ca=
licem. parū eleuat calicē. deinde dicēs. be
nedixit. vt sine piculo calicez benedicat il
lum in altari deponit. Subsequēter etiaz
dicēs. Accipite: parū tenet eleuatuz vsq
dum in altū eleuet. vt illū ppo ostēdat. Se
quit. Hec quotiens cū q̄ feceritis ⁊c. Hec
clausula qz ꝓsecrationē tam corpis q̄ san
guinis respicit: post depositū calicē debet
dici. Sane in pceptione corpis xpi ⁊ san=
guinis magna est nobis adhibēda discre=
tio. Cauendū est em ne si nimiū differatur
mortis piculum incurrat. dño ptestante
Nisi māducaueritis carnē filij hois ⁊ bi.
eius sanguinē nō habebitis vitā in vobis
Si vo quis indigne suscipit fm apl'm. iu=
diciū scz damnationis sibi mādūcat ⁊ bi=
bit. Ideo fm eundē apl'm: pbet seipm hō
⁊ sic de pane illo edat ⁊ de calice bibat. Di
cit ergo quisq cōicandū esse quotidie Ali
us vo dicit ecōtra. Faciat igit vnusquis=
q quod pie credidit faciendū. Nō em liti
gauert ad iuicē. nec alter alteri se ppōsuit
zache⁹ scz ⁊ ille cēturio. cū alē eoz gaudēs
xpm in domo sua suscepit. ⁊ alter dixerit
Dñe nō sū dign⁹ vt itres sb tectū meū. Et
b ē qd Aug⁹. ait. Alij qtidie cōicāt corpi
⁊ sanguini dñi. alij certis diebus accipiūt
qd liberā hz obfuationē. De b sb ti. d os=

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

culo pacis diceret. Et nota q licet xp̄s se
mel credētes sua morte redemerit. ecclesia
tñ hoc sacr̄m quotidie necessario repetit
ob tres p̄cipue cās. Primo quia i vna vi
nea laborātes eo quotidie reficiunt. Se-
cundo vt neophiti p illud incorpent xp̄o
Tertio vt memoria passionis xp̄i quoti/
die mētibus fideliū ad imitandū infigat:
quotidie em̄ egem⁹. ideoq; panis quotidi
anus vocat. Quotidianū ḡ sacrificiū vt
pbat pascasius papa ē cōmemoratio. nō
iteratio passionis. ⁊ ideo sequit. In mei
memoriā faci:tis. In hoc sacr̄o nob quo-
tidie mortis ⁊ passionis xp̄i memoria re/
nouat. Vñ. j. ad Cor. xj. Quotiēscunq;
māducaueritis panē hunc ⁊ calicē biberi
tis mortē dñi annunciabitis donec veni-
at. Propt quod ipse dicebat apl̄is. Hoc
facite in meā cōmemorationē. Hanc vlti-
mam nob memoriā dñs reliqt: put dictū
est sup ꝟbo. Postq̄ cenatū ē. Et nota q
habemus triplex memoriale dñice passio
nis. Primū q̄tum ad visum. in imagini/
bus ⁊ picturis ⁊ ppterea crucifixi imago
depingit in libro ⁊ in ecclesijs. Scd̄m q̄/
tum ad auditū scz passio xp̄i p̄dicata Ter
tium quātū ad gustum scz sacr̄m altar. in
quo ipsa xp̄i passio patent exp̄mit. Et p-
pter hoc pmisit. Et memoriā venerātes.
Et sequit. Vñ ⁊ memores. Qui aūt cali/
cem discooptum eleuant. illum in hoc lo-
co cum palla corpali coopiunt. innuētes
q sepulto dño aduoluto lapide. clausuz ē
ostium monumenti. vt dicit Marc⁹ ⁊c.

Octaua pars canonis.

Vnde ⁊ memo
res ⁊c. Octaua ps. Quia dñs
ip̄e p̄cepat in. c. Simili mō ⁊c.
vt h̄ in sui memoriā faceremus. idcirco in
hac pte tria sibi cōmēorāda pponit eccl̄ia
scz tam beatā passionē. nec nō ⁊ ab infer
resurrectionē. s ⁊ in celos gloriosam ascē-
sionem. Quorū p̄mū. s. passio excitat cha-
ritatē. scd̄m. i. resurrectio corroborat fidē
tertiū. i. ascensio letificat spem. Quid em̄
in nob magis charitatē accēdit q̄m q p-
prio filio suo nō pepcit de⁹. Quid magis
in nobis fidē cōfirmat. q̄ q xp̄s resurre/
xit a mortuis. Sicut em̄ in adā om̄es mo-
riunt ita ⁊ in xp̄o oēs viuificabūt. Quid
magis i nobis amplificat spem. q̄ q xp̄s
ascēdēs in altū cap. du. cap. de do. ho. vt
vbi ip̄e est illic sit ⁊ minister ei⁹ Sacerdos
igit h̄ rep̄sentās dicēdo. tam beate passio
nis. manus in modū cruc extēdit vt habi
tu corpis: manuū xp̄i extensionē in cruce
rep̄sentet. qd tñ alij faciūt qñ dicūt. Hanc
igit oblationē. rep̄sentātes crucifixionez
statim secuturā. Et quia xp̄s plixi⁹ orās
factus est in agonia. ideo agoniā illā ha-
bitu oculorū ⁊ faciei quodāmodo rep̄sen-
tat. Dicēs aūt necnō ⁊ ab inferis resurre-
ctionis. illas ad se vt p̄us reducēs eas pa
rum erigit. Vñ in cātico Abacuc. Altitu
do man⁹ suas leuauit. Et hoc in signuz q
xp̄s inuictus leo surrexit a mortuis. Itez
dicēs. Sz ⁊ in celos gl̄iose ascēsionis eas
erigit qualiter vsq; ad humeros in signū
q xp̄s eleuatis manib⁹ ferebat in celum.
⁊ sedet ad dextrā dei patris. Qd igit dr̄.
Vñ ⁊ memores ⁊c. sic ē intelligēdū. q. di.
Nos eē sacerdotes pfitemur ⁊ plebē tuaz
memorē esse testamur xp̄i filij tui ⁊c. Sa/
cerdotes quidē memores ⁊ instructi eē de
bent. qr ip̄i missam celebrāt ⁊ sacrificium
xp̄i exemplo offerunt. Plebs etiā scā me-
mor eē debet. qr xp̄s nō solū p sacerdoti-
bus verū etiā p plebe passus ē. q̄ scā dicit
qr fide ⁊ baptismo xp̄i pcepto sanctificata
est. Itē ex nūc stringunt digiti. s. pollices
⁊ indices. nec disiungunt. nisi qñ oportet
hostiā tangi. vel signa fieri. Quod fit Pri
mo ob reuerentiā sacramēti. ne videlz ali-
quid tangāt post cōtactū corpis xp̄i. Se/
cūdo vicz in signū q in h̄ sacramēto scd̄s
accedit p̄mo. i. fili⁹ obedit p̄ri. Et iō sb̄ijcit
Vñ ⁊ mēores tā btē passiōis resurrectio/
nis ⁊ ascēsionis ⁊c. Tertio digiti q̄ corp⁹
xp̄i tetigerūt iūgunt ad oñdendū q fide/
les illd fide ⁊ deuotiōe tāgētes dñt eē cha
ritate ꝯiūcti. ⁊ sic digiti in tāgēdo ⁊ sig̃n-
do ab inuicē ad horā. sic ⁊ fideliū opatōes
in hac vita cū expedit sepant. qm̄ qñq; p
ꝯtēplationē ad spūalia eleuant. ⁊ qñq; p
mūdanis necessitatib⁹ tpalia āministrant
Quarto digitoꝝ ꝯiūctio idicat. q corpis
⁊ sanguis dñi nr̄i sacr̄o ⁊ mens ⁊ corp⁹ sa-
cerdotis inseperabiliter eē debent affixa.
Quito stringunt ne puluis seu pticl̄a ho-
stie illis forte adherens cadat. Quia vero
eccl̄ia dixit se memorem dñice passionis